



NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH120025

NAZWA
OBSZARU Małe Pieniny

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH120025	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Małe Pieniny

1.4. Data opracowania 2005-10	1.5. Data aktualizacji 2025-02
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2007-03
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2009-02
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-10
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 29 sierpnia 2022 r. w spr. soo Małe Pieniny (PLH120025)

Wyjaśnienia:	Zmniejszenie pow - 11.2019 r.
--------------	-------------------------------

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
20.5539

Szerokość geograficzna
49.3966

2.2. Powierzchnia [ha]:
1871.55

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL21	Małopolskie
------	-------------

2.6. Region biogeograficzny

Alpejski (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3220			0.14		M	D			
3240			0.02		M	D			
5130			1.24		G	A	A	A	A
6110			0.52		M	A	B	A	A
6170			1.33		M	C	C	C	C
6210			0.76		G	B	C	B	B
6230			33.32		G	C	B	B	C
6430			0.05		M	D			
6510			1.07		M	D			
6520			563.32		G	B	B	B	B
7230			1.48		M	B	C	C	C
8160			0.01		G	B	C	B	C
8210			0.02		M	A	C	A	B
8310				55	M	B	B	B	C
9110			1.37		M	C	C	C	C
9130			105.56		M	B	C	B	B

9150		0.64		M	D			
9180		2.35		G	B	C	B	C
91E0		35.41		M	B	C	B	C
91Q0		0.07		M	B	C	B	C
9410		6.26		M	D			

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
M	1308	Barbastella barbastellus			c				R	DD	D			
A	1193	Bombina variegata			p				P	DD	D			
P	1386	Buxbaumia viridis	Yes		p				V	DD	C	B	C	B
M	1352	Canis lupus			p	3	4	i		M	C	B	C	C
P	1902	Cypripedium calceolus	Yes		p				R	DD	D			
P	2114	Erysimum pieninicum			p	80	100	i		M	B	C	A	C
M	1361	Lynx lynx			p	2	2	i		M	B	B	C	C
M	1321	Myotis emarginatus			r	5	15	i	R	G	D			
M	1324	Myotis myotis			w	5	6	i		M	D			
I	4024	Pseudogaurotina excellens	Yes		p				P	DD	D			
M	1303	Rhinolophus hipposideros			r	200	450	i		G	B	B	C	B
M	1303	Rhinolophus hipposideros			w	5	20	i		G	C	B	C	C
I	1087	Rosalia alpina	Yes		p				V	DD	D			
A	2001	Triturus montandoni			p				P	DD	D			
M	1354	Ursus arctos			p	1	2	i		M	C	B	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków

- niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki fauny i flory (opcjonalnie)

Gatunek					Populacja na obszarze				Motywacja							
Grupa	KOD	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Gatunki wymienione w załączniku		Inne kategorie					
					Min	Maks		C R V P	IV	V	A	B	C	D		
I		Apatura ilia						P			X					
I		Apatura iris						P			X					
P		Cephalanthera damasonium						P			X					
P		Cephalanthera rubra						P			X					
P		Corallorhiza trifida						P			X					
R	1283	Coronella austriaca						P	X		X		X			
P		Epipactis palustris						P			X					
M	1313	Eptesicus nilssonii						P	X		X		X			
P	1866	Galanthus nivalis						P		X						
P	5189	Huperzia selago						P		X						
A	1203	Hyla arborea						P	X							
I		Iphiclides podalirius						P			X					
P	5104	Lycopodium annotinum						P		X						
P	5105	Lycopodium clavatum						P		X						
M	1330	Myotis mystacinus						P	X				X			
M	1312	Nyctalus noctula						P	X				X			
I		Papilio machaon						P			X					
I	1057	Parnassius apollo						P	X		X		X			
P		Phyllitis scolopendrium						P		X						
P		Plantago atrata						P			X					
P		Sedum acre var. calcigenum						P				X				
P		Taxus baccata						P			X					

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.

- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki Według standardowego Wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
- Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N10	36.06
N23	3.21
N19	15.09
N17	43.31
N12	2.33
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Natura 2000 Małe Pieniny PLH120025 położony jest w województwie małopolskim, powiecie nowotarskim, na terenie gminy i miasta Szczawnica. Obejmuje część pasma Małych Pienin na południe od miejscowości Jaworki, z 4 rezerwatami przyrody: Wysokie Skałki, Homole, Biała Woda, Zaskalskie-Bodnarówka. Małe Pieniny to najbardziej na wschód wysunięta część pienińskiego pasa skałkowego, ciągnąca się od wylotu Przełomu Pienińskiego do przełęczy Rozdziela (862 m n.p.m.). Długość podłużnego pasma Małych Pienin wynosi 12 km, a szerokość 5 km. Północną granicę pasma stanowi dolina Grajcarka i Białej Wody. Południowa granica obszaru nakłada się z granicą państwa i ciągnie się wzdłuż grzbietów: Łażne Skały, Wysoki Wierch, Durbaszka, Wysoka, Smrekowa i Wierchliczka. Najwyższym wzniesieniem Małych Pienin jest Wysoka (1052 m n.p.m.). Wysokości względne są tu stosunkowo małe (ok. 700m). Grzbiet jest wąski, prawie bezleśny, a stoki rozcięte obszernymi dolinami. Najbardziej urozmaiconą rzeźbę mają otwarte na północ, wąwozy: Homole, Biała Woda, Skalskie. U stóp Wysokiej leży wąwóz Homole. Wyróżniają go strome ściany o urozmaiconych formach skalnych (do 120 m wysokości) i potok Kamionka płynący wśród ogromnych głazów. Dnem doliny, u stóp pasma, płynie potok Grajcarek. Nad potokiem leżą uzdrowiskowe miejscowości: Szczawnica, Szlachtowa i Jaworki. Charakterystycznym rysem rzeźby są wypiętrzenia wapiennych skał facji czorsztyńskiej, które układają się w nieduże, izolowane wzniesienia sterczące w otoczeniu fliszowej osłony. Cały obszar Małych Pienin leży w piętrze regła dolnego, jedynie szczyt Wysokiej zbliża się do regła górnego. Obecnie szata roślinna tego pasma jest silnie przekształcona. Występujące na terenie obszaru lasy to głównie różne typy lasów bukowych oraz świerczyny, w większości pochodzenia antropogenicznego - występują głównie w górnych, trudno dostępnych partiach. Niższe położenia i grzbiety Małych Pienin są przeważnie pokryte łąkami i pastwiskami. Dominuje tu gospodarka łąkarska oraz hodowla owiec. Na terenie obszaru w zasadzie brak zwartej zabudowy. W granicach obszaru znajduje się fragment zabudowy miejscowości Jaworki obejmujący kościół, który stanowi siedlisko nietoperzy.

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar Małe Pieniny PLH120025 został utworzony w celu ochrony siedlisk naskalnych i muraw: głównie siedliska 5130 - zarośli jałowca pospolitego na wrzosowiskach lub murawach nawapiennych (jest to jedno z nielicznych w regionie miejsc występowania tego siedliska), a także muraw kserotermicznych, wapiennych ścian skalnych ze zbiorowiskami *Potentilla caulescens* oraz górskich reliktowych lasów sosnowych. Na terenie obszaru występuje istotna populacja podkowca małego. W kościele w Jaworkach znajduje się duża

kolonia rozrodcza tego gatunku, w okolicy kilka miejsc regularnego zimowania oraz tereny żerowiskowe. Obszar ten ma istotne znaczenie dla zachowania gatunku w skali regionu biogeograficznego.

Na terenie obszaru Małe Pieniny PLH120025 zidentyfikowano 21 siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej (w tym 5 priorytetowych), 11 gatunków zwierząt (z wyłączeniem ptaków) i 3 gatunki roślin z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej.

5130 Zarośla jałowca pospolitego na wrzosowiskach lub murawach nawapiennych

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako doskonały - A. Siedlisko jest typowo wykształcone.

Zajmuje powierzchnię 1,24 ha. Małe Pieniny stanowią jedno z nielicznych w regionie miejsc występowania tego siedliska. Powierzchnia względna A - powyżej 15 % krajowych zasobów siedliska w alpejskim regionie biogeograficznym.

Stan zachowania ocena A, w tym: Stopień zachowania struktury – I – doskonale zachowana; Większość płatów posiada typową strukturę i charakterystyczny dla siedliska skład gatunkowy; Stopień zachowania funkcji: I - doskonale perspektywy, przy założeniu przeprowadzenia działań ochronnych w postaci wycinki drzew i krzewów, nawet zarośnięte płaty siedliska mają zachowania;

Ocena ogólna A.

*6110 Skały wapienne i neutrofile z roślinnością pionierską (Alyso-Sedion)

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako doskonały - A. Siedlisko jest typowo wykształcone.

Zajmuje powierzchnię 0,52 ha. Małe Pieniny stanowią jedno z nielicznych miejsc występowania tego siedliska w regionie jak i w Polsce. Powierzchnia względna B - ok. 8,7% krajowych zasobów siedliska.

Stan zachowania ocena A, w tym: Stopień zachowania struktury – I – doskonale zachowana; Większość płatów posiada typową strukturę i charakterystyczny dla siedliska skład gatunkowy; Stopień zachowania funkcji: I -doskonale perspektywy zachowania; Ocena ogólna A.

6170 Nawapienne murawy wysokogórskie (Seslerion tatrae) i wyleżyska śnieżne (Arabidion coeruleae)

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako C znaczący. Sposób wykształcenia siedliska odbiega od wzorca syntaksonomicznego.

Siedlisko zajmuje powierzchnię 1,33 ha. Małe Pieniny stanowią jedno z nielicznych miejsc występowania tego siedliska w regionie. Powierzchnia względna C - poniżej 2% krajowych zasobów siedliska w alpejskim regionie biogeograficznym.

Stan zachowania ocena C, w tym: Stopień zachowania struktury – III – średnio zachowana lub częściowo zdegradowana. Skład gatunkowy muraw wysokogórskich w Małych Pieninach jest bardzo zubożały (brak np. chryzantemy Zawadzkiego) Stopień zachowania funkcji: II – dobre perspektywy, Możliwa jest poprawa struktury płatów siedlisk poprzez wycinkę podrostów drzew (choć skład gatunkowy ma nikłe szanse poprawy); Możliwości odtworzenia: II - odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie środków.

Ocena ogólna C.

6210 Murawy kserotermiczne (Festuco-Brometea) - priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków.

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako B dobry. Siedlisko w większości płatów jest typowo wykształcone.

Zajmuje powierzchnię 0,76 ha, co stanowi mniej niż 2 % powierzchni krajowych zasobów tego siedliska w alpejskim regionie biogeograficznym. Powierzchnia względna – C.

Stan zachowania ocena B, w tym: Stopień zachowania struktury – II – dobrze zachowana; Większość płatów posiada typową strukturę i charakterystyczny dla siedliska skład gatunkowy; Stopień zachowania funkcji: I -doskonale perspektywy zachowania; Możliwa jest poprawa struktury płatów siedlisk poprzez wycinkę podrostów drzew; Możliwości odtworzenia: II - odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie środków.

Ocena ogólna B.

*6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (Nardion - płaty bogate florystycznie)

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako C znaczący. Sposób wykształcenia części płatów siedliska odbiega od wzorca syntaksonomicznego.

Siedlisko zajmuje powierzchnię 33,32 ha, co stanowi ok. 4,6 % powierzchni krajowych zasobów tego

siedliska w alpejskim regionie biogeograficznym. Powierzchnia względna – B.

Stan zachowania ocena B, w tym: Stopień zachowania struktury – II - dobrze zachowana; Część płatów jest zubożała gatunkowo, pofragmentowana na skutek zalesień, postępującej naturalnej sukcesji oraz wnikania w siedlisko rodzimych gatunków ekspansywnych. Stopień zachowania funkcji: II – dobre perspektywy; Możliwa jest poprawa struktury siedliska np. poprzez dostosowanie intensywności wypasu i koszenia do stanu zachowania płatu siedliska (choć skład gatunkowy ma niskie szanse poprawy); Możliwości odtworzenia: II - odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie środków.

Ocena ogólna C.

6520 Górskie łąki konietlicowe i mietlicowe użytkowane ekstensywnie (Polygono-Trisetion)

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako B dobry. Siedlisko w większości płatów jest typowo wykształcone.

Siedlisko zajmuje powierzchnię 563,32 ha, co stanowi ok. 11 % powierzchni zasobów krajowych tego siedliska w alpejskim regionie biogeograficznym. Powierzchnia względna – B.

Stan zachowania ocena B, w tym: Stopień zachowania struktury – II - dobrze zachowana; Część płatów jest zubożała gatunkowo - brak gatunków charakterystycznych i dominujących dla tego siedliska, na skutek przekształcenia części dawnych łąk w pastwiska. Stopień zachowania funkcji: II – dobre perspektywy; Możliwa jest poprawa struktury siedliska np. poprzez dostosowanie intensywności wypasu i koszenia do stanu zachowania płatu siedliska. Możliwości odtworzenia: II - odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie środków.

Ocena ogólna B.

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako B dobry. Sposób wykształcenia części płatów siedliska odbiega od wzorca syntaksonomicznego.

Siedlisko zajmuje powierzchnię 1,48 ha, co stanowi mniej niż 2 % powierzchni zasobów krajowych tego siedliska w alpejskim regionie biogeograficznym- Powierzchnia względna – C.

Stan zachowania ocena C, w tym: Stopień zachowania struktury – III – średnio zachowana lub częściowo zdegradowana; Część płatów posiada zubożony skład gatunkowy - brak gatunków charakterystycznych i dominujących dla tego siedliska; w płatach znajdujących się w rejonie aktualnego wypasu zauważalne jest wyraźne przesuszenie siedliska i zniszczenie warstwy mszystej; Stopień zachowania funkcji: II – dobre perspektywy; Możliwa jest poprawa struktury siedliska m.in. w wyniku zaniechania wypasu; Możliwości odtworzenia: II - odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie środków.

Ocena ogólna C.

*8160 Podgórskie i wyżynne rumowiska wapienne ze zbiorowiskami ze *Stipion calamagrostis*

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako B dobry. Siedlisko w większości płatów jest typowo wykształcone, choć pofragmentowane.

Siedlisko zajmuje bardzo małą powierzchnię w postaci niewielkich izolowanych płatów. Powierzchnia względna – C - poniżej 2 % krajowych zasobów siedliska w alpejskim regionie biogeograficznym.

Stan zachowania ocena B, w tym: Stopień zachowania struktury – II - dobrze zachowana; Część płatów ma zaburzoną strukturę, na skutek ekspansji roślin zielnych i traw oraz zacienianiu przez drzewa i krzewy. Stopień zachowania funkcji: II – dobre perspektywy; Możliwa jest poprawa struktury siedliska np. poprzez naruszenie piargów i wycinkę drzew i krzewów. Możliwości odtworzenia: II - odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie środków.

Ocena ogólna C.

8210 Wapienne ściany skalne ze zbiorowiskami *Potentilletalia caulescentis*

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako A doskonały. Siedlisko jest typowo wykształcone. Zajmuje powierzchnię 0,02 ha. Powierzchnia względna – C- poniżej 2 % krajowych zasobów siedliska w alpejskim regionie biogeograficznym.

Stan zachowania ocena A, w tym: Stopień zachowania struktury – I – doskonale zachowana; Większość płatów posiada typową strukturę i charakterystyczny dla siedliska skład gatunkowy; Stopień zachowania funkcji: I - doskonale perspektywy. Siedlisko występuje w niezmienionej postaci w miejscu swojego naturalnego występowania.

Ocena ogólna C.

8310 Jaskinie niedostępne do zwiedzania

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako B dobry. Jaskinie są typowo wykształcone, pochodzenia naturalnego, przy czym w większości są to obiekty niewielkie, do 20 metrów długości. W obszarze znajduje się łącznie 55 jaskiń i schronisk podskalnych o łącznej długości 432 m, co stanowi więcej niż 2 % wszystkich jaskiń z alpejskiego regionu biogeograficznego w Polsce. Powierzchnia względna – B.

Stan zachowania ocena B, w tym: Stopień zachowania struktury – II - dobrze zachowana; Większość jaskiń posiada genezę niekrasową: głównie osuwiskową oraz erozyjno-wietrzeniową, kilka obiektów jest pochodzenia krasowego. Jaskinie stanowią schronienie dla nietoperzy, owadów, pajęczaków oraz większych ssaków. Większość obiektów posiada mikroklimat dynamiczny i wysoką temperaturę (5-8 st. C). Stopień zachowania funkcji: I - doskonałe perspektywy. Możliwości odtworzenia: I – łatwe;

Ocena ogólna C.

9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion)

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako C znaczący. Siedlisko ma charakter przejściowy, odbiega od wzorca syntaksonomicznego.

Zajmuje powierzchnię 1,37 ha, co stanowi mniej niż 2 % powierzchni zasobów krajowych tego siedliska w alpejskim regionie biogeograficznym. Powierzchnia względna – C.

Stan zachowania ocena C, w tym: Stopień zachowania struktury – III – średnio zachowana; Struktura drzewostanu jest zaburzona – duży udział świerka, brak wyraźnych zniekształceń antropogenicznych;

Stopień zachowania funkcji: przy założeniu prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej – II dobre perspektywy. Możliwości odtworzenia: II - odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie środków.

Ocena ogólna C.

9130 Żyzne buczyny (Dentario glandulosae-Fagenion, Galio odorati-Fagenion)

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako B dobry. Siedlisko w większości płatów jest typowo wykształcone.

Zajmuje powierzchnię 105,56 ha, co stanowi mniej niż 2 % powierzchni zasobów krajowych tego siedliska w alpejskim regionie biogeograficznym. Powierzchnia względna – C.

Stan zachowania ocena B, w tym: Stopień zachowania struktury – II - dobrze zachowana; Większość płatów posiada typową strukturę i charakterystyczny dla siedliska skład gatunkowy; nieco zubożały jest skład runa niektórych płatów, brak wyraźnych zniekształceń antropogenicznych; Stopień zachowania funkcji: przy założeniu prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej – II dobre perspektywy. Możliwości odtworzenia: II - odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie środków.

Ocena ogólna B.

*9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (Tilio platyphyllis-Acerion pseudoplatani)

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako C znaczący. Jeden z płatów siedliska jest typowo wykształcony, pozostałe, mniejsze mają charakter inicjalny.

Zajmuje powierzchnię 2,35 ha, co stanowi mniej niż 2 % powierzchni zasobów krajowych tego siedliska w alpejskim regionie biogeograficznym. Powierzchnia względna – C.

Stan zachowania ocena C, w tym: Stopień zachowania struktury – III – średnio zachowana; drzewostan wykazuje pewne zubożenie pod względem składu i struktury, bogata jest jednak warstwa podrostu i podszytu która daje dobre perspektywy na przyszłość; Stopień zachowania funkcji: przy założeniu prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej i przeprowadzeniu selektywnej wycinki drzew – II dobre perspektywy.

Możliwości odtworzenia: II - odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie środków.

Ocena ogólna C.

*91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae, olsy źródłiskowe)

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako B dobry.

Siedlisko zajmuje powierzchnię 35,41 ha, co stanowi mniej zasobów krajowych tego siedliska w alpejskim regionie biogeograficznym. Powierzchnia względna – C. Na tle zasobów sieci w Polsce dla obszaru nie ma większego znaczenia.

Stan zachowania ocena B, w tym: Stopień zachowania struktury – II – dobrze zachowana. struktura drzewostanów typowa i charakterystyczna dla siedliska, brak wyraźnych zniekształceń antropogenicznych na większości płatów; Stopień zachowania funkcji: przy założeniu prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej – II

(dobre perspektywy). Możliwości odtworzenia: II - odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie środków.
Ocena ogólna C.

91Q0 Górskie reliktowe lasy sosnowe (Erico-Pinion)

Stopień reprezentatywności siedliska został określony jako dobry - B.

Siedlisko zajmuje powierzchnię 0,07 ha, co stanowi mniej niż 2% powierzchni zasobów krajowych tego siedliska w alpejskim regionie biogeograficznym- powierzchnia względna – C.

Stan zachowania ocena C, w tym: Stopień zachowania struktury – II – dobrze zachowana. Siedlisko posiada zubożały skład gatunkowy, struktura drzewostanu jest zaburzona na skutek zbyt dużego udziału świerka;

Stopień zachowania funkcji: przy założeniu prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej i przeprowadzeniu selektywnej wycinki drzew – II (dobre perspektywy). Możliwości odtworzenia: II - odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie środków.

Ocena ogólna C.

1303 Podkowiec mały *Rhinolophus hipposideros*. Ocena populacji rozrodzkiej B; Liczebność kolonii rozrodzkiej wynosi ok. 200-450 osobników co stanowi 3-7 % populacji krajowej w alpejskim regionie biogeograficznym. Populacja w obszarze jest stabilna. Stan zachowania: ocena B, w tym: Stan zachowania siedliska: II - elementy dobrze zachowane; kolonia lęgowa w Kościele w Jaworkach oraz najważniejsze miejsce hibernacji - sztolnia Bania w Jarmucie są dobrze zabezpieczone. Ocena populacji zimującej: C. Wielkość populacji zimującej wynosi 5-20 osobników, co stanowi mniej niż 0,50% populacji krajowej. W rejonie zapewniona jest baza żerowiskowa. Możliwość odtworzenia: II - możliwe przy średnim nakładzie środków; W przypadku wycinki drzew na trasach migracyjnych gatunku możliwe są nasadzenia zastępcze. Izolacja: ocena C; teren Małych Pienin stanowi fragment rozległego obszaru występowania gatunku w Karpatach. Ocena ogólna B – dla populacji rozrodzkiej, C – dla populacji zimującej.

Na omawianym obszarze występują także trzy inne gatunki nietoperzy z II Załącznika Dyrektywy siedliskowej, którymi są: 1308 Mopek *Barbastella barbastellus*, 1321 Nocek orzęsiony *Myotis emarginatus* i 1324 Nocek duży *Myotis myotis*. Ich populacje są w obszarze nieliczne, stanowiąc mniej niż 0,50% populacji krajowych. Występowanie tych gatunków w obszarze jest nieznaczające – ocena D.

1352 Wilk *Canis lupus*

Ocena populacji C; W obrębie Małych Pienin stale obecna prawdopodobnie jedna wataha, oraz okresowo rozproszone osobniki szukające schronień w czasie polowań na Słowacji. Ogólnie liczebność wilka w obrębie obszaru to około 1 % populacji krajowej.

Stan zachowania: ocena B, w tym: - stan zachowania siedliska: II - elementy dobrze zachowane; Część obszaru stanowi zwarty kompleks leśny. Zabudowa w północnej części obszaru istotnie ogranicza prawdopodobieństwo osiedlenia się gatunku.- możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C; teren Małych Pienin stanowi obszar żerowiskowy i współstanowi istotny dla zachowania gatunku element szlaku migracyjnego.

Ocena ogólna: C.

1354 Niedźwiedź *Ursus arctos*

Ocena populacji C- poniżej 2 % wielkości populacji krajowej niedźwiedzia w alpejskim regionie biogeograficznym; W obszarze regularnie notowane są tropy niedźwiedzi.

Stan zachowania: ocena B, w tym: - stan zachowania siedliska: II - elementy dobrze zachowane. Część obszaru stanowi zwarty kompleks leśny. Zabudowa w północnej części obszaru istotnie ogranicza prawdopodobieństwo osiedlenia się gatunku.- możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C; teren Małych Pienin stanowi obszar żerowiskowy i współstanowi istotny dla zachowania gatunku element szlaku migracyjnego.

Ocena ogólna: C.

1361 Ryś *Lynx lynx*

Ocena populacji B - ok. 3,6% - wielkości populacji krajowej rysia w alpejskim regionie biogeograficznym.

Obecna w obrębie Małych Pienin populacja jest nieliczna, jednak związana z obszarem. Zwłaszcza z jego południowo centralną częścią.

Stan zachowania: ocena B, w tym: - stan zachowania siedliska: II - elementy dobrze zachowane. Część obszaru stanowi zwarty kompleks leśny. Zabudowa w północnej części obszaru oraz znaczny udział w

obszarze łąk i pastwisk istotnie ogranicza prawdopodobieństwo osiedlenia się gatunku.- możliwość odtworzenia: nie oceniano.

Izolacja: ocena C; teren Małych Pienin stanowi obszar żerowiskowy i współstanowi istotny dla zachowania gatunku element szlaku migracyjnego.

Ocena ogólna: C.

1306 Bezlist okrywowy *Buxbaumia viridis*

W obszarze znane są 4 stanowiska gatunku.

Ocena populacji: C – wielkość populacji w obszarze wynosi 5-7 zasiedlonych pni, oceniono, że jest mniej niż 2% krajowej populacji gatunku w alpejskim regionie biogeograficznym.

Stan zachowania: ocena B – dobry; stopień zachowania cech siedliska gatunku III (elementy średnio zachowane, częściowo zdegradowane, ponieważ siedlisko jest uszczuplane podczas prowadzenia zaplanowanych zabiegów hodowlanych, możliwości odtworzenia I – łatwe.

Izolacja: ocena C; bezlist występuje w sąsiednich obszarach Natura 2000: Ostoja Popradzka i Pieniny.

Ocena ogólna: B.

2114 Pszonak pieniński *Erysimum pieninicum*

Ocena populacji B; Populacja liczy 80-100 osobników, co stanowi ok. 2% krajowej populacji

Stan zachowania: ocena C, w tym: - stopień zachowania siedliska: III – elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Jest to drugie na terenie Polski stanowisko gatunku powstałe najprawdopodobniej w skutek introdukcji jednak jego pochodzenie nie jest znane; siedlisko jest silnie zacienione i narażone na zniszczenie– możliwość odtworzenia: nie oceniano - gatunek najprawdopodobniej zawleczony.

Stopień izolacji znaczący przez wzgląd na niewielką liczebność populacji i znaczną odległość do populacji sąsiednich - ocena A.

Ocena ogólna C.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A03.03		i
H	A04.03		i
H	K02		i
H	A04.01.02		i
H	G02		i
M	G05.01		b
M	G01.03		b
L	A08		b
L	B02		b
L	J02.01		b
L	G05.06		b
L	H06.02		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A03.02		i
H	A04.02		i

Poziom: H = wysoki, M = sredni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie

kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/wojewódzstwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Paszkiewicz R., Szkudlarek R., Węgiel A., Węgiel J., Węgiel W. 1998. Materiały do chiropterfauny Pienin - letnie stanowiska nietoperzy. Pieniny - Przyroda i Człowiek 6: 31-46.2. Staszkiwicz J. (red.) 1999 Plan ochrony rezerwatu przyrody "Biała Woda" za okres 1999-2018. msc, Woj. Konserw. Przyr., Kraków 3. Staszkiwicz J. (red.) 1999 Plan ochrony rezerwatu przyrody "Wąwóz Homole" za okres 1999-2018. msc, Woj. Konserw. Przyr., Kraków4. Witkowska-Wawer L (kierownik pracowni) 1999 Plan ochrony rezerwatu przyrody "Wysokie Skałki" za okres 1999-2018. msc, Woj. Konserw. Przyr., Kraków 5. Witkowska-Wawer L. (kierownik pracowni) 1999 Plan ochrony rezerwatu przyrody "Zaskalskie-Bodnarówka" za okres 1999-2018. mas, Woj. Konserw. Przyr. Kraków6. Węgiel A., Paszkiewicz R., Szkudlarek R. 2001. Nietoperze Beskidu Wyspowego, Beskidu Sądeckiego, Beskidu Niskiego i Pogórza Karpackiego - letnie schronienia nietoperzy w budynkach. Nietoperze 2, 1. 7. IOP PAN 2006 Weryfikacja bazy danych i propozycja nowych specjalnych obszarów ochrony siedlisk w regionie alpejskim. Raport z realizacji umowy Nr 1/Natura2000/2006. Maszynopis. Ministerstwo Środowiska, Warszawa. 8. Cierlik Grzegorz 2007 Plan lokalnej współpracy na rzecz ochrony obszaru Natura 2000 - PLH120025 Małe Pieniny Ministerstwo Środowiska 9. Cykowska B. 2008 Nowe stanowiska Buxbaumia viridis w Małych Pieninach i Beskidzie Sądeckim. inf. ustna 10. Gubała W., Piksa K. 2012. Nietoperze hibernujące w polskiej części Pienin, Chrońmy Przyrodę Ojczystą 68(2): 175-18511. Wańczyk R. (red.) 2013. Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych dla obszaru Natura 2000 Małe Pieniny PLH120025. Ekkom Sp. z o.o.12. PTP ProNatura 2014-2018. Sprawozdania z wykorzystania zezwolenia na odstępstwa nr OP-I.6401.24.2014.PKw z lat 2014-2018- wyniki kontroli kolonii letnich nietoperzy.13. Piksa K., Jaros R. 2016. Wyniki monitoringu nocka dużego Myotis myotis w latach 2015-2016. PMŚ GIOŚ14. Piksa K., Szkudlarek R. 2016. Sprawozdanie z monitoringu podkowca małego Rhinolophus hipposideros w Polsce – dwa regiony. PMŚ GIOŚ15. Piksa K., Szkudlarek R. 2016. Wyniki monitoringu nocka orzęsionego Myotis emarginatus w latach 2015-2016. PMŚ GIOŚ16. Piksa K. 2019. Sprawozdanie dla części II zamówienia „Monitoring nietoperzy i ich siedlisk na potrzeby oceny skuteczności prowadzonych działań ochronnych” RDOŚ Kraków17. Ślusarczyk M. i in. 2019. Ekspertyza na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy dla przedmiotów ochrony na obszarze Natura 2000 Małe Pieniny PLH120025 (ekspertyza botaniczna i fitosocjologiczna). Fundacja Przyroda i Człowiek.18. Voncina G. 2021. Raport dla gatunku na stanowisku Bezlist okrywowy - Rezerwat "Biała Woda" - 2021

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	0.01	PL02	7.01	PL04	99.99

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Popradzki Park Krajobrazowy	*	0.01
PL02	Zaskalskie-Bodnarówka	+	1.03
PL02	Biała Woda	+	1.88
PL02	Wąwóz Homole	*	3.37
PL02	Wysokie Skałki	*	0.74
PL04	Południowomałopolski Obszar Chronionego Krajobrazu	*	99.99

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Krakowie
Adres:	Polska Mogilska 25 31-542 Kraków
Adres e-mail:	sekretariat@krakow.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 9 stycznia 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Małe Pieniny PLH120025 Link: http://edziennik.malopolska.uw.gov.pl/WDU_K/2015/230/akt.pdf Nazwa: ZARZĄDZENIE REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA W KRAKOWIE z dnia 7 listopada 2018 roku zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Małe Pieniny PLH120025 Link: http://edziennik.malopolska.uw.gov.pl/legalact/2018/7689/
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐ Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH120025

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--